

ninger skulde sælges til Erstatning for den overmaade store Sum, som Staten anvendte paa Rigshospitalet. Og naar det har været min Mening, at det var Finansministerens Pligt at gøre dette paa en passende Maade og til en passende Pris, saa er det naturligt, at jeg ikke har søgt Rigsdagens Bemyndigelse til meget store Summers Anvendelse til at reparere disse Bygninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Till. C. Sp. 99) *samt dets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 231).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentligt Tilskud til Kontorudgifter ved Amtstuerne m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 233).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal ganske kortelig tillade mig at anbefale dette Forslag, der uændret, som det blev fremsat af Finansministeren, er vedtaget i det andet høje Ting. Det stemmer med Love, der i tidligere Aar er vedtagne af den høje Rigsdag om at yde Tilskud til Kontorhold ved Amtstuerne, hvorved det underordnede Personale kan faa en forøget Løn. Lovforslaget gaar ud paa, at der ydes et Tilskud af en saadan Stør-

relse, at der baade for det indeværende og for det næste Finansaar kan ydes et Tilskud af indtil 40 pCt. af Lønningerne, for indeværende Aar saaledes, at det allerede ydede Løntillæg bliver forhøjet med 20 pCt., og for næste Finansaars Vedkommende saaledes, at der i alt ydes 40 pCt. gennem den Forhøjelse af Kontorholdsvederlaget, som her er foreslaaet. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Bojsen: Det Forslag, som her foreligger, omhandler Tilskud til Lønningerne ved vore Amtstuer, og jeg kan sige — ogsaa paa mit Partis Vegne —, at det har vi ikke noget at indvende imod, men i den Betænkning, som Folketingets Udvalg har afgivet over denne Sag, er fremsat et Ønske om at nedsætte enten et særligt Udvalg eller en Kommission for at undersøge Forholdene ved Amtstuerne. Skønt jeg ikke er nogen stor Ven af Kommissioner og tror, at vi har alt for mange, saa tror jeg dog, at ved denne Lejlighed vilde der være god Grund til at nedsætte en Kommission, fordi der i en nær Fremtid kommer til at foreligge saa mange Forandringer paa dette Omraade. Jeg skal nævne nogle af disse. I § 14 af den ældre Lov om Ejendomsskyld af 1903 staar der, at det ved kongelig Resolution kan bestemmes, at Optrækkningen af Ejendomsskyld til Statskassen kan gaa bort fra Amtstuen og overdrages til Kommunerne. Det ligger altsaa i vor Finansministers Haand at bestemme dette, naar han ønsker det. Der er ogsaa en anden Forandring, der forestaar. Naar vi naar Aaret 1925, forsvinder Hartkornet som Basis for Skatteopkrævningen, og dette maa jo have en ret betydelig Indflydelse paa Amtstuernes Arbejde, idet det at holde Hartkornet i Orden har udgjort en meget væsentlig Del af deres Arbejde. Jeg mener dog, at selv om Hartkornet forsvinder som Grundlag for Beskatning, vil det være Synd at lade det ganske forsvinde, idet der forud for Hartkornets Ansættelse ligger en ret grundig Undersøgelse af Jordbundens Beskaffenhed rundt om i vort Land. Jeg synes derfor ikke, at man skal lade det helt forsvinde, men det er et af de Spørgsmaal, som denne Kommission kunde tage under Overvejelse. Endelig er der et Punkt, hvor jeg ved, at Kommunerne beklager sig over mange flere end Kommunerne. Det er over den Maade, hvorpaa Berigtigelserne paa Amtstuerne foregaar. Naar en Mand har solgt et Stykke Jord, skal Skødet